

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۱/۰۹/۲۴

ولی ناروغ

صلح کنونی را به هیچ قیمتی نباید از دست داد!!!

بدیل ناتو ، پنتاگون ، اردوی ملی ، کنفرانس بن و جمهوری اسلامی افغانستان تا دیروز طالبان بودند. آیا سراغ دارید که امروز الترناتیف طالبان از طریق مسالمت آمیز کیها اند؟! این پرسش به گفته ژورنالیستان غرب سوالی است به ارزش یک میلیون دالر. . .

افغانها همین اکنون صلح را در وجود کسی بدست آورده است که شاید بنا بر دلایل زیادی با آنها در تضاد باشند و اما آیا میدانید که نعمت صلح ولا تر از صلیقه های سیاسی و قومی من و توسست که از زوایای خیلی کوچکی به آن نگاه میکنیم؟

بیا بید یکبار از خود صادقانه و کمی جدی تر بپرسیم که آیا کسی را در این کشور و یا کدام نقطه دیگری جهان سراغ داشتید که میتوانست صدای دلخراش توپ و تفنگ و طیاره کوچه به کوچه این کشور را مانند یک معما از فضای زمین و آسمان این کشور برچیند؟

پاسخ صادقانه خیلی واضح و روشن است که نه.

ما تا دیروز هیچ امیدی به همچون صلح سراسری که بایست آنرا به یک معما تشبیه کرد را نداشتیم و آنهم خصوصاً از دید توطئه گرانه اجنبیان که توقع یک جنگ خانه بخانه و اقوام ساکن افغانستان را در سر می پروراندند .

نا رضایتی ها اجتماعی در هر کشور دنیا وجود دارد و مهمتر از همه اینکه برای آن بدیلی دارند و هر بدیلی بایست بهتر از مضمون نارضایتی های منتقدان یک جامعه باشد .

افغانهای رنج برده از جنگ باید بدانند که بلاخره صلح را مانند یک معما بعد از چهل سال به عنوان یک نعمت بزرگ ملی بدست آوردند .

به عبارت دیگر این صلح نکته آغاز زنده گی نوین برای اتباع این کشور است. حفظ فضای آرامش و فارغ از جنگ نعمت خوب تمام جوامع بشری است که آن را نباید رایگان از دست داد .

صلح و آرامش در یک کشور نوید ثبات و پیشرفت است و نباید اجازه دهیم تا زمینه صلح و اعمار زنده گی نوین یکبار دیگر از دست افغانها خارج شود .

حفظ تامین صلح ضامن راه گشایی گامهای بعدی بسوی ترقی و پیشرفت این سرزمین است - و حتی برای مدت زمانی باکی هم نخواهد داشت که این صلح در وجود کیها تامین شده است .

زمانی صدای تفنگ خموش گردد و صلح استحکام یابد و انسانها مجال فکر کردن سالم را بدست آرند این خود درچه باز کشایی برای دیالوگ و مذاکره و رسیدن به ترقی و تعالی ، رفاه و آسایش ، رشد اقتصاد یک جامعه ، رشد دموکراسی و تساوی حقوق مدنی مرد و زن ، اقوام و اقشار مختلف پیر و جوان و اطفال را به ارمغان میآورد.

بناً دست آورد صلح را که بانی و تضمین کننده پیروزی نهایی روشنایی بر جهل و تاریکی ، حق بر باطل و رشد اقتصادی بر فقر است را به هر قیمت ایکه باشد بایست حراست و حمایت نمود و نگذاشت بخاطر خواسته های کوچک و موقت که ارزش آن به تناسب ارزشمندی های تامین صلح سرتاسری کشور خیلی نا چیز است - را به قیمت خیلی ارزان از دست داد .

بیا بید یکبار با خود چنین تصور نماییم که دست آورد های بیست ساله امریکایی ها را در عرصه های مختلف زنده گی اجتماعی میتوانیم به گونه دیگر صلح امیز دور از انظار تاریک منشانه حاکمان و جبر زمان حفظ نماییم؟

پاسخ ما از دید اندیشه های مثبت شاید بلی باشد و آنهم به شیوه های محتاطانه و فرهنگ غیر توصل به خشونت در برابر مربیون صلح و حاکمان عصر -

بلی ما میتوانم موقتاً ارزشمندی های حقوق زن را از طریق زنده گی آرایی فضای خانواده گی خویش حفظ و آغاز نمایم و هیچ طاقت داخلی و خارجی جلو آنرا در حریم خانواده گی ما از من و تو گرفته نمیتواند.

من میخواهم در خانه خود موسیقی بشنوم - شاید به صدای بلند نه بلکه خموشانه - آیا کسی در این دنیا وجود خواهد داشت که جلو تکنالوژی را که حریم خانواده گی مرا احاطه کرده است از من بگیرد؟

من میخواهم دخترم را در خانه خویش زیر سقف و حریم مصون خانواده گی خویش به گونه خیلی بلند پرورش و تعلیم و تربیت دهم آیا در دنیا کسی خواهد بود که مانع من شود؟

د پانو شمیره: له 1 تر 2

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینگه کړئ maqalat@afghan-german.de
 یادونه: دلیکنی د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هیله من یو خپله لیکنه له رالیرولو مخکې په خیر و لولۍ

من به عنوان عضو همین جامعه با تمامی مشکلات که در پیش رو دارم باز هم کماکان میتوانم حریم خانواده گی خود را به هر نوع که توان دارم از طریق مناسبات و روابط عالی خانواده گی به یاری توصل به تکنالوژی عصر - دارای روابط تساوی حقوق یکسان همانند مناسبات جوامع پیشرفته تامین نمایم و من باور کامل دارم که هیچ کسی فضا خانواده گی مرا تحت تسلط خویش در آورده و برایم ایجاد مزاحمت نمیتواند.

من اگر ریس پوهنتون یا دستگاه اداری ام ریش دار یا بی ریش باشم ، بانکتایی و عطر الود باشد یا نباشد یا هم اینکه با پیرهن و تنبان با من مقابل شود به آن هیچ اعتنایی نمیکنم اما من خود مانند یک استاد با فرهنگ در صنف میتوانم فرزندان این کشور را با فهم و علمیت خویش چنان تربیت و پرورش نمایم که فردا جاگزین ریس همین پوهنتون باشد

...

به عقیده من حریم یک کانون علمی را توسط اعتصاب استادان پوهنتون بدست بی تجربه گان سپردن خود کار علمی و ملی نیست.

شخصیت های علمی و اهل خرد نباید آنچه را که عبارت از صلح است و خود نمیتوانستند برای خود و دیگران مهیا سازند به قیمت خیلی ارزان از دست داد ، ما نباید فضای صلح را به هیچ قیمتی از دست دهم و ما بایست ذهن خود را حتی از فکر کردن در مورد آشوب شستشو نمایم چون ما خود هرکدام طی چهل سال گذشته پیامد های ناگوار خشونت و جنگ را با رگ و پوست خویش چشیده ایم .

بیباید در حال حاضر از آشوب و آشوبگرایان دوری نمایم و نگذاریم سایه آشوب و فتنه جنگ دوباره بر فضای خانه و خانواده و کوچه و پس کوچه کشور صلح آمیز ما یکبار سایه افگند ... تا باشد در فضای صلح به دست آورد های بیشتر فردا های دور آهسته آهسته و کماکان نایل آیم . . .

ولی ناروغ